TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2010. gada 22. decembrī*

Lieta C-517/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel* (Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 3. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2009. gada 11. decembrī, tiesvedībā, kas saistīta ar

RTL Belgium SA, agrāk — *TVi SA*.

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*] un P. Linda [*P. Lindh*] (referente),

* Tiesvedības valoda — franču.

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],
sekretārs M. A. Godisārs [*M.-A. Gaudissart*], nodaļas vadītājs,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 9. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *RTL Belgium SA*, agrāk — *TVi SA*, vārdā — F. Tulkenss [*F. Tulkens*] un S. Seijs [*S. Seys*], *avocats*,

— *CLT-UFA* vārdā — Dž. de Foestrēts [*G. de Foestraets*], *avocat*,

— Beļģijas valdības vārdā — M. Džeikobsa [*M. Jacobs*], pārstāve, kurai palīdz A. Feits [*A. Feyt*], *avocat*,

— Luksemburgas valdības vārdā — K. Šilcs [*C. Schiltz*], pārstāvis, kam palīdz P. Kinšs [*P. Kinsch*], *avocat*,

— Eiropas Komisijas vārdā — K. Vrinjona [*C. Vrignon*] un E. Montaguti [*E. Montaguti*], pārstāves,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokātes uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 1. panta c) punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīvā 89/552/EEK par dažu audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanas noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (OV L 298, 23. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. decembra Direktīvu 2007/65/EK (OV L 332, 27. lpp.; turpmāk tekstā — "Direktīva 89/552").

2 Šo lūgumu Beļģijas franču kopienas *Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel* [Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja] iesniedza saistībā ar tiesvedību, kas attiecas uz *RTL Belgium SA* (turpmāk tekstā — "sabiedrība *RTL Belgium*"), kura tiek turēta aizdomās par valsts tiesiskā regulējuma televeikalu jomā pārkāpšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Direktīvas 89/552 1. panta c) un d) punktā ir ietvertas šādas definīcijas:

"c) "redakcionāla atbildība" ir efektīva kontrole gan attiecībā uz raidījumu izvēli, gan uz to organizāciju, kuru nodrošina vai nu hronoloģisku raidījumu programmu televīzijas pārraižu gadījumā, vai arī katalogā, ja tie ir audiovizuālo mediju pakalpojumi pēc pieprasījuma. Redakcionāla atbildība ne vienmēr ietver juridisku atbildību saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz saturu vai sniegtajiem pakalpojumiem;

d) "mediju pakalpojumu sniedzējs" ir fiziska vai juridiska persona, kurai ir redakcionāla atbildība par audiovizuālo mediju pakalpojuma audiovizuālā satura izvēli un kura nosaka veidu, kādā tas tiek organizēts."

4 Šīs direktīvas 2. panta 1. punktā, 2. punkta a) apakšpunktā un 3. punkta a) un b) apakšpunktā ir noteikts:

"1. Katra dalībvalsts nodrošina, lai visi tās jurisdikcijā esošo mediju pakalpojumu sniedzēju sniegtie audiovizuālo mediju pakalpojumi atbilstu šīs dalībvalsts tiesību sistēmas noteikumiem, ko piemēro plašākai sabiedrībai paredzētiem audiovizuālo mediju pakalpojumiem.

2. Šajā direktīvā dalībvalsts jurisdikcijā [kompetencē] esošie mediju pakalpojumu sniedzēji ir:

a) mediju pakalpojumu sniedzēji, kas veic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī saskaņā ar 3. punktu;

[..]

3. Šajā direktīvā uzskata, ka mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību dalībvalstī šādos gadījumos:

a) mediju pakalpojumu sniedzēja galvenais birojs [juridiskā adrese] ir šajā dalībvalstī, un redakcionālus lēmumus par audiovizuālo mediju pakalpojumiem pieņem minētajā dalībvalstī;

b) ja mediju pakalpojumu sniedzēja galvenais birojs [juridiskā adrese] ir vienā dalībvalstī, bet redakcionālus lēmumus par audiovizuālo mediju pakalpojumiem pieņem citā dalībvalstī, tad uzskata, ka tas veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā darbojas audiovizuālo mediju pakalpojumu darbībā iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa. Ja audiovizuālo mediju pakalpojumu darbībās iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa darbojas katrā no šīm dalībvalstīm, tad uzskata, ka mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā ir tā galvenais birojs [juridiskā adrese]. Ja nevienā no šīm dalībvalstīm nedarbojas audiovizuālo mediju pakalpojumu darbībās iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa, tad uzskata, ka mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā tas pirmo reizi sāka darbību saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, ar noteikumu, ka tā uztur stabilu un efektīvu saikni ar šīs dalībvalsts ekonomiku."

Valsts tiesības

5 Saskaņotais dekrēts par audiovizuālo mediju pakalpojumiem ir publicēts 2009. gada 24. jūlija *Moniteur belge* (turpmāk tekstā — "dekrēts").

6 Dekrēta 1. panta 16., 46. un 57. punktā ir ietvertas šādas definīcijas:

"16. "Pakalpojuma raidorganizācija" ir fiziska vai juridiska persona, kurai ir redakcionāla atbildība par audiovizuālo mediju pakalpojuma satura izvēli un kura nosaka veidu, kādā tas tiek organizēts;

[..]

46. "Redakcionāla atbildība" ir efektīva kontrole gan attiecībā uz raidījumu izvēli, gan uz to organizāciju, kuru nodrošina vai nu hronoloģiskā tīklā lineāro pakalpojumu gadījumā, vai arī katalogā, ja tie nav lineāri pakalpojumi;

[..]

57. "Televeikals" ir tiešs piedāvājums, kurš kā raidījums vai reklāma tiek pārraidīts sabiedrībai nolūkā pret atlīdzību piedāvāt preces vai pakalpojumus, to skaitā nekustamo īpašumu, vai tiesības un pienākumus."

7 Saskaņā ar dekrēta 2. panta 3. punktu:

"Franču kopienas kompetencē ir visas pakalpojumu raidorganizācijas:

1) kuras ir reģistrētas franču valodas reģionā;

2) kuras ir reģistrētas galvaspilsētas Briseles divvalodīgajā reģionā un kuru darbība ir saistīta tikai ar franču kopienu."

8 Dekrēta 31. panta 6. punktā ir noteikts:

"[..] televeikala apraides ilgumu nosaka valdība, paredzot ne vairāk kā trīs stundas dienā, ieskaitot atkārtotu apraidi."

9 Dekrēta 133. pantā ir noteikts:

"Tiek izveidota neatkarīga administratīva iestāde — Beļģijas franču kopienas Augstākā apraides padome, kas ir juridiska persona un franču kopienā atbild par audiovizuālās jomas regulēšanu [..]."

10 Dekrēta 134. pantā ir noteikts, ka Augstākās apraides padomē ir divas komitejas, proti, Padomdevēju komiteja un Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja, birojs un izmeklēšanas sekretariāts.

11 Saskaņā ar dekrēta 136. panta 1. punktu Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komitejas uzdevums ir:

"1) apstiprināt pakalpojumu raidorganizāciju paziņojumus un izsniegt atļaujas atsevišķām pakalpojumu raidorganizācijām, izņemot reģionālās televīzijas un [Beļģijas franču kopienas beļģu radio un televīziju];

2) izsniegt atļaujas radio frekvenču izmantošanai;

[..]

12) konstatēt jebkādus audiovizuālajā jomā piemērojamo likumu, dekrētu un noteikumu pārkāpumus un jebkādu pienākumu, kas izriet no vienošanās, kura noslēgta starp franču kopienu un pakalpojumu raidorganizāciju vai pakalpojumu sniedzēju, no [Beļģijas franču kopienas beļģu radio un televīzijas] vadības līguma, no vienošanās, kas noslēgta starp valdību un katru reģionālo televīziju, kā arī no saistībām, kuras izriet no atbildes uz šajā dekrētā paredzētajiem uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā, neizpildi."

12 Dekrēta 139. panta 1. punktā ir precizēts Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komitejas sastāvs. Šis pants ir izteikts šādā redakcijā:

"Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komitejā papildus 142. panta 1. punktā paredzētajiem [četriem] biroja locekļiem ir ietverti seši locekļi. Viņu pilnvaru termiņš ir četri gadi, un tas var tikt pagarināts. [..]

Neskarot 142. panta 1. punktā paredzētos noteikumus, desmit locekļi tiek iecelti amatā, ievērojot 1973. gada 16. jūlija Likuma, ar ko tiek nodrošināta ideoloģisko un filozofisko tendenču aizsardzība, 9. pantu. No iepriekšējā daļā minētajiem sešiem locekļiem trīs ieceļ franču kopienas parlaments. Valdība pabeidz komitejas izveidi pēc tam, kad franču kopienas parlaments amatā ir iecēlis pirmos trīs locekļus.

Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komitejas locekļus izraugās no tādu personu vidus, kurām ir atzīta kompetence tiesību, audiovizuālajā vai komunikāciju jomā.

[..]"

13 Saskaņā ar dekrēta 140. panta 1. punktu Augstākās apraides padomes birojs, kura sastāvā ir minētās padomes prezidents, ka arī pirmais, otrais un trešais viceprezidents, pārstāv padomi tiesā un attiecībās ar trešajām personām. Saskaņā ar šī paša panta 3. punktu birojs pieņem darbā Augstākās apraides padomes darbiniekus. Tostarp [birojs] pēc izmeklēšanas sekretāra priekšlikuma pieņem darbā izmeklēšanas sekretariāta padomniekus un atašejus.

14 Saskaņā ar dekrēta 142. panta 1. punktu četrus biroja locekļus ieceļ valdība.

15 Saskaņā ar dekrēta 143. pantu izmeklēšanas sekretariāts saņem Augstākajai apraides padomei adresētās sūdzības un sagatavo lietas. Tas izmeklēšanu var uzsākt arī pēc savas iniciatīvas. Turklāt šajā pantā ir noteikts, ka izmeklēšanas sekretariātu vada izmeklēšanas sekretārs, kurš ir biroja pakļautībā.

16 Dekrēta 161. pantā ir izklāstīti procesuālie noteikumi, kuri izmeklēšanas sekretariātam un Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komitejai ir jāpiemēro sūdzību vai tādu faktisko apstākļu gadījumā, kas var radīt likumu, dekrētu un noteikumu audiovizuālajā jomā pārkāpumu. [Šī panta] 1. punktā it īpaši ir noteikts:

"[..] izmeklēšanas sekretariāts izskata informāciju un lemj par lietas pieņemamību.

Ja lieta ir pieņemama, izmeklēšanas sekretariāts nodrošina tās izskatīšanu. Izmeklēšanas sekretariāts var izbeigt lietas izskatīšanu.

[..]

Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja var atsaukties uz izmeklēšanas sekretariāta lēmumiem par nepieņemamību un lietas izbeigšanu.

Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komitejā tiek iesniegti izmeklēšanas ziņojumi. [..]"

17 Saskaņā ar 161. panta 2.–4. punktu Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja savus iebildumus un izmeklēšanas ziņojumu dara zināmus pārkāpuma izdarītājam, kuram ir mēnesis laika, lai iepazītos ar lietu un iesniegtu savus rakstveida apsvērumus. Pārkāpuma izdarītājs tiek aicināts ierasties. Minētā komiteja var uzklausīt ikvienu personu, kura var sniegt lietderīgu informāciju. Sešdesmit dienu laikā pēc debašu beigām [komiteja] pieņem pamatotu lēmumu.

Pamata lietas fakti un prejudiciālais jautājums

18 2009. gada 8. oktobrī izmeklēšanas sekretariāts saņēma kādas TV skatītājas sūdzību, kurā tam tika ziņots, ka *RTL Belgium* raidorganizācija pirms dažām dienām vienas dienas laikā televeikala programmu esot pārraidījusi septiņas stundas, lai gan likumā ir noteikts trīs stundu ierobežojums.

19 Pēc tam, kad izmeklēšanas sekretariāts bija pārbaudījis, ka atļautais ierobežojums ir ticis pārsniegts, tas Beļģijā dibinātajai sabiedrībai *RTL Belgium* nosūtīja vēstuli, lai saņemtu tās iespējamos komentārus.

20 Šī sabiedrība atbildēja, ka uzskata, ka izmeklēšanas sekretariātam nav kompetences veikt ar [šo sabiedrību] saistītu izmeklēšanu, jo *RTL Belgium* pakalpojumus sniedz nevis šī sabiedrība, bet gan tās Luksemburgā dibinātā mātessabiedrība *CLT-UFA*.

21 Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja jautā, vai *RTL Belgium* pakalpojumu kontrole ir Beļģijas, vai Luksemburgas iestāžu kompetencē. Ja, kā to apgalvo izmeklēšanas sekretariāts, *RTL Belgium* pakalpojumu sniedzēja ir sabiedrība *RTL Belgium*, minētā komiteja uzskata, ka [pakalpojumu kontrole] ir

tās kompetencē, jo šīs sabiedrības juridiskā adrese ir Beļģijā un, kā uzskata minētais sekretariāts, redakcionālie lēmumi tiek pieņemti Beļģijā.

22 Iesniedzējas iestādes lēmumā ir sniegta šāda informācija par sabiedrību *RTL Belgium* un tās mātessabiedrību *CLT-UFA*.

23 Sabiedrība *RTL Belgium* kopš 1987. gada no Beļģijas iestādēm ir saņēmusi secīgas atļaujas televīzijas apraides pakalpojumu, tostarp *RTL Belgium* pakalpojumu, piedāvāšanai. Pēdējās šim pakalpojumam piešķirtās atļaujas termiņš beidzās 2005. gada 31. decembrī. Sabiedrība *RTL Belgium* nav lūgusi to pagarināt, jo attiecīgo pakalpojumu turpmāk sniedza *CLT-UFA* no Luksemburgas.

24 *CLT-UFA*, kura šobrīd sabiedrību *RTL Belgium* kontrolē 66 % apmērā, kopš 1995. gada attiecībā uz šo pašu pakalpojumu ir ieguvusi koncesiju no Luksemburgas iestādēm.

25 2006. gada 29. novembra lēmumā Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja norādīja, ka sabiedrība *RTL Belgium* bez atļaujas ir veikusi tās piedāvāto pakalpojumu, tostarp *RTL Belgium* pakalpojumu, apraidi, pārkāpjot Beļģijas tiesisko regulējumu apraides jomā, un piesprieda tai naudas sodu EUR 500 000 apmērā. Sabiedrība *RTL Belgium* iesniedza prasību atcelt šo lēmumu *Conseil d'État* [Valsts padomē] (Beļģija), kura to atzina par pamatotu un ar 2009. gada 15. janvāra spriedumu atcēla minēto lēmumu.

26 Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja norāda, ka minētajā spriedumā *Conseil d'État* ir nospriedusi, ka situācija, kurā ir piešķirta

dubulta atļauja un kura ilga līdz 2005. gadam, esot pretrunā noteikumam, saskaņā ar kuru attiecībā uz raidorganizāciju kompetence ir tikai vienai dalībvalstij, un tas varot radīt šķērsli pakalpojumu sniegšanas brīvībai Eiropas Savienībā. *Conseil d'État* uzskatīja, ka šādos apstākļos nav nozīmes jautājumam, kurš — *CLT-UFA* vai sabiedrība *RTL Belgium* — ir uzskatāms par pakalpojumu raidorganizāciju atbilstoši dekrēta terminoloģijai vai pakalpojumu sniedzēju atbilstoši Direktīvas 89/552 terminoloģijai.

27 Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja tomēr uzskata, ka šim jautājumam ir nozīme pamata lietā, ņemot vērā jauno tiesisko regulējumu, kurš Beļģijā ir piemērojams kopš 2009. gada un kurš ietver, pirmkārt, dekrētu un, otrkārt, sadarbības protokolu starp Beļģijas Karalisti un Luksemburgas Lielhercogisti.

28 Dekrēts stājās spēkā 2009. gada 28. martā. Tajā arī ir paredzēta jauna "redakcionālas atbildības" jēdziena definīcija.

29 Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja uzskata, ka tā ir tiesa LESD 267. panta izpratnē un tādējādi ir tiesīga iesniegt Tiesai lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu. Tā ne tikai tiek kvalificēta kā neatkarīga administratīva iestāde, bet atbilstot arī Tiesas izstrādātajiem kritērijiem, lai tā būtu uzskatāma par tiesu šī panta izpratnē.

30 Šādos apstākļos Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja nolēma uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai jēdzienu "efektīva kontrole gan attiecībā uz raidījumu izvēli, gan uz to organizāciju", kas minēts [Direktīvas 89/552] 1. panta c) punktā, var interpretēt tādējādi, ka var uzskatīt, ka sabiedrība, kura ir dibināta dalībvalstī un ar koncesiju ir saņēmusi

šīs dalībvalsts valdības atļauju sniegt audiovizuālo mediju pakalpojumu, faktiski veic šādu kontroli, lai gan tā par nenoteiktu summu, kura ir vienāda ar kopējiem ienākumiem no reklāmas, kas gūti, pārraidot šo pakalpojumu, deleģē (ar iespēju tālāk deleģēt trešajai sabiedrībai, kura ir dibināta citā dalībvalstī) visu šajā pakalpojumā ietilpstošo raidījumu pārraidīšanu un veidošanu, raidījumu programmas paziņošanu sabiedrībai, kā arī finansiālu, juridisku, personālvadības, infrastruktūras vadības un citu ar personālu saistītu pakalpojumu sniegšanu, un ir skaidrs, ka lēmumi par raidījumu apvienošanu un izslēgšanu vai izmaiņām programmā, ko rada šie pasākumi, tiek pieņemti un īstenoti šīs trešās sabiedrības juridiskajā adresē?"

Par Tiesas kompetenci

31 Vispirms ir jāpārbauda, vai Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja ir uzskatāma par tiesu LESD 267. panta izpratnē un vai tādējādi Tiesai ir kompetence lemt par tai uzdoto jautājumu.

Tiesai iesniegtie apsvērumi

32 Beļģijas Karaliste un Eiropas Komisija uzskata, ka Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja atbilst visiem Tiesas judikatūrā noteiktajiem kritērijiem, lai to varētu raksturot kā tiesu.

33 Savukārt sabiedrība *RTL Belgium*, *CLT-UFA* un Luksemburgas valdība uzskata, ka nav izpildīts neatkarības kritērijs.

34 Sabiedrība *RTL Belgium* un *CLT-UFA* vispirms uzskata, ka Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja nav pietiekami neatkarīga no izpildvaras, jo Beļģijas valdībai tās locekļu iecelšanā ir izšķiroša loma. Turklāt šie [locekļi] tiekot iecelti tā, lai tiktu ņemtas vērā ideoloģiskās un filozofiskās tendences, kas tiem traucējot būt pilnībā neatkarīgiem. Turklāt neesot funkcionālas nošķirtības starp izmeklēšanu un lēmumu pieņemšanu. Visbeidzot, Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja nerīkojoties kā trešā persona ne attiecībā uz iespējamo sūdzības iesniedzēju, kuru tai neesot pienākuma uzklausīt, ne attiecībā uz izmeklēšanas sekretariātu, kas ir biroja pakļautībā.

35 Luksemburgas valdība norāda, ka Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja ir lietas dalībniece un tādējādi tai nav nepieciešamās neatkarības, kā to apliecina fakts, ka tā bija pārstāve prasībā, kas par tās lēmumiem bija iesniegta *Conseil d'État*.

Tiesas vērtējums

36 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai noteiktu, vai iestāde, kas iesniedz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ir uzskatāma par "tiesu" LESD 267. panta izpratnē — kas ir vienīgi Savienības tiesību jautājums —, Tiesa ņem vērā vairāku faktoru kopumu, kā, piemēram, vai iestāde ir izveidota ar likumu, vai tā ir pastāvīga, vai tās pieņemtie nolēmumi ir saistoši, vai process tajā notiek atbilstoši sacīkstes principam, vai tā

piemēro tiesību normas, kā arī vai tā ir neatkarīga (skat. it īpaši 1997. gada 17. septembra spriedumu lietā C-54/96 *Dorsch Consult*, *Recueil*, I-4961. lpp., 23. punkts; 2005. gada 31. maija spriedumu lietā C-53/03 *Syfait* u.c., Krājums, I-4609. lpp., 29. punkts; 2007. gada 14. jūnija spriedumu lietā C-246/05 *Häupl*, Krājums, I-4673. lpp., 16. punkts, kā arī 2008. gada 14. maija rīkojumu lietā C-109/07 *Pilato*, Krājums, I-3503. lpp., 22. punkts).

37 Vispirms ir jāpārbauda kritērijs saistībā ar Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komitejas neatkarību.

38 Atbilstoši Tiesas judikatūrai neatkarības jēdziens, kas ir raksturīgs uzdevumam spriest tiesu, vispirms nozīmē, ka attiecīgajai tiesai ir jābūt trešās personas pozīcijā attiecībā pret iestādi, kura pieņēmusi apstrīdēto lēmumu un pret kuru ir vērsta prasība (1993. gada 30. marta spriedums lietā C-24/92 *Corbiau*, *Recueil*, I-1277. lpp., 15. punkts, un 2006. gada 19. septembra spriedums lietā C-506/04 *Wilson*, Krājums, I-8613. lpp., 49. punkts).

39 Šis jēdziens ietver divus aspektus. Pirmais, ārējais, aspekts ir tāds, ka tiesu instancei ir jābūt aizsargātai no ārējas iejaukšanās vai spiediena, kas varētu apdraudēt tās locekļu pieņemtā nolēmuma neatkarību, izskatot tiem uzticētos strīdus (iepriekš minētais spriedums lietā *Wilson*, 50. un 51. punkts).

40 Otrs, iekšējais, aspekts ir saistīts ar objektivitātes jēdzienu un attiecas uz to, ka tiek saglabāta vienāda distance attiecībā pret strīda dalībniekiem un to attiecīgajām interesēm saistībā ar strīda priekšmetu (iepriekš minētais spriedums lietā *Wilson*, 52. punkts).

41 Jākonstatē, ka Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja neatbilst šim neatkarības kritērijam.

42 Ne Augstākās apraides padomes un tās sastāvā esošo struktūrvienību strukturālā uzbūve, ne tām uzticētie uzdevumi neļauj uzskatīt, ka minētā padome rīkotos kā neitrāla trešā persona attiecībās starp, pirmkārt, iespējamo pārkāpuma izdarītāju un, otrkārt, administratīvo iestādi, kuras uzdevums ir uzraudzīt audiovizuālo nozari.

43 Attiecībā uz Augstākās apraides padomes strukturālo uzbūvi vispirms ir jānorāda, ka minētās padomes biroja sastāvā ir četri locekļi, proti, tās prezidents un pirmais, otrais un trešais viceprezidents. Turklāt šie locekļi ir arī Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komitejas locekļi, kurā tie ir vairākumā, proti, četri no tās sešiem locekļiem.

44 Attiecībā uz Augstākās apraides padomes dažādām struktūrvienībām uzticētajiem uzdevumiem no dekrēta izriet, ka šīs administratīvās iestādes ietvaros Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komitejas uzdevums ir kontrolēt, kā attiecīgās mediju pakalpojumu raidorganizācijas ievēro audiovizuālos noteikumus, un sodīt par iespējamiem pārkāpumiem. Šī uzdevuma izpildē tā balstās uz izmeklēšanas sekretariāta darbu, kuru vada izmeklēšanas sekretārs, kurš atrodas biroja pakļautībā.

45 Jākonstatē, ka Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja kā lēmumu pieņemšanas struktūrvienība ar biroja starpniecību rada funkcionālu saikni ar minēto padomi kopumā, kā arī ar izmeklēšanas sekretariātu, pēc kura priekšlikuma tā pieņem lēmumu. No tā izriet, ka, pieņemot lēmumu, Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja nav nošķirta no administratīvās kontroles struktūrvienības, kas var būt puse procesā audiovizuālajā jomā (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Syfait* u.c., 33. punkts).

46 Šo secinājumu turklāt apstiprina fakts, ka birojs pārstāv Augstākās apraides padomi tiesā un attiecībās ar trešajām personām.

47 No tā izriet, ka, pieņemot apstrīdēto lēmumu, Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja nerīkojas kā trešā persona attiecībā pret iesaistītajām interesēm un tādējādi tai nav nepieciešamās objektivitātes attiecībā pret iespējamo pārkāpuma izdarītāju, šajā gadījumā sabiedrību *RTL Belgium*, lai tā būtu uzskatāma par tiesu LESD 267. panta izpratnē.

48 Tādējādi nav jāpārbauda, vai Augstākās apraides padomes Atļauju izsniegšanas un uzraudzības komiteja atbilst citiem kritērijiem, kas ļauj novērtēt, vai iestāde, kura iesniedz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ir "tiesa" LESD 267. panta izpratnē.

49 Šādos apstākļos Tiesai nav kompetences atbildēt uz uzdoto jautājumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

50 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzēja iestāde, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nosprież:

Tiesai nav kompetences atbildēt uz *Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel* 2009. gada 3. decembra lēmumā uzdoto jautājumu.

[Paraksti]